הלכה · משנה תורה · מפרשים · ציוני מהר״ן · ספר קורבנות

ציוני מהר"ן על משנה תורה, הלכות שגגות

רבי נחום אש

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ציוני מהר"ן על משנה תורה, הלכות שגגות

רבי נחום אש

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ציוני-מהרן-על-משנה-תורה-הלכות-שגגות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ד 4
פרק ב 4
הלכה יד 4
פרק ח 4
הלכה ב 4

פרק א

הלכה ד

ואם המלך הוא ששגג באחת מהן מביא שעירת עזים לחטאת. כ"ה בכל הדפוסים והוא ט"ס. וצ"ל שעיר עזים. והוא מפורש בפ' ויקרא אשר נשיא יחטא וכו' והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים, ונשיא הוא המלך כמ"ש רבינו לקמן בפט"ו הל"ו, וכ"כ רבינו שם מפורש בה"א ובה"ח:

פרק ב

הלכה יד

שחט קרבנות יחיד כו' והבשר מותר בהנאה. עי' בכ"מ בשם מהר"י קורקוס שתמה ע"ד רבינו, ובאמת דין זה שכתב רבינו דהבשר מותר בהנאה בשוחט בשבת לאו מסברא דנפשיה קאמר לה דהדין מפורש בתוספתא השנויה בפ"ה דמנחות דקתני התם גבי שני כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן וז"ל. מהו לזרוק את הדם ביו"ט יזרוק ומותר באכילה ובשבת לא יזרוק ומותר בהנאה ואם זרק את הדם בין בשוגג בין במזיד הבשר יאכל ויקטיר האימורין למוצאי שבת ע"כ, הרי מפורש כדעת רבינו דכיון דלא יזרוק הדם לכתחלה הבשר אסור באכילה ומותר בהנאה ועכצ"ל דמותר בהנאה דקתני הוא דמותר ליהנות בשעת שריפתה כדין תרומה טמאה, ודוקא בהקדש טמא אסור ליהנות אבל בשאר פסוהמ"ק מותר ליהנות בשעת ביעורן, ומהרי"ק והכ"מ לא ראו שעיקר דברי הר"מ הם מהתוספתא הנזכרת, וכן ראיתי במהר"י קורקוס כ"י שכתב ולא מצאתי מקום מאין כתב רבינו כן והדבר צ"ע עכ"ל, ולענ"ד שורשו פתוח בתוספתא ריט"ט אלגזי רפ"ה מהל' בכורות, וע"ש עוד שהאריך ליישב קו' המהרי"ק בטוב טעם:

פרק ח

הלכה ב

אינו חייב באשם תלוי עד שיהיה שם איסור קבוע כיצד כו' שבת וחול ועשה מלאכה באחד מהן ואין יודע באיזה יום עשה כו'. הכ"מ הראה מקור לכ"ז במשנה פ"ד דכריתות די"ז. וכתב בלח"מ ובההיא דשבת וחול משמע ליה לרבינו ז"ל שעשה מלאכה בין השמשות של ע"ש ואיקבע איסורא מיקרי כיון דהוא בהכנסת שבת כו' דאם כדברי התוס' ז"ל דאיירי שעשה מלאכה קרוב למו"ש היה לו לפרש ע"כ. אבל לא ביאר מנ"ל לרבינו זה אבל באמת הדברים מבוארים בירושלמי דברכות פ"א ה"א דאיתא שם בע"ש

ראה כוכב אחד ועשה מלאכה פטור שנים מביא אשם תלוי, ומבואר דאף בע"ש מיקרי איקבע איסורא: